

SZERKESZTŐI IRODA:

Belmagyar-utca 47-ik szám, hová a lap szellemi részét illető közlemények czimzendők.

AZ ELLENZÉK ELŐFIZETÉSI DIJA.

Évi 16 frt. v. 32 korona. Negyed évi 4 frt. v. 8 korona.
Havonta 8 frt. v. 16 korona. 1 hóra 1 frt 50 kr. v. 3 korona.

Egyes szám ára 5 kr. vagy 10 fillér.

Megjelenik mindennap, kivéve a vasár- és ünnepnapokat.
Kéziratok nem adnak vissza.

Telefon szám: 9.

POLITIKAI ÉS TARSADALMI NAPILAP.

Telefon szám: 9.

KIADÓ-HIVATAL:

Kolozsvárt, Belkőzép-utca 33-ik szám.

HIRDETESI DIJAK:

Egy négyszög centiméternyi tér ára 4 kr. Gyárosok, kereskedők és iparosok árkedvezményben részesülnek. Reclam sora 1 frt. Bélyegilleték minden hirdetés után 30 kr.

Hivatalos közlemények sora: 5 frt.

Nyitlertér cikkei:

garmond sora után 20 kr. fizetendő.

Zoláh passivitás és a választási törvény revíziója.

— Két cikk. —

Irtá: Báro Thoroczkay Viktor.

I.

A világosi fegyverletétel, történelmi egyik nagy és örök emlékezetes eseménynek tragikus befejezése után állott szomorú idők, joggal komoly gondolatot kelthettek — az ellenség gyereitől és üldözéstől még megmaradt magyar nemzet minden egyes tagjának kebelében.

Az ezredéves történelmi multtal hagyományokkal bíró nemzet ezen sáros korszakában úgy tűnt fel, mint a Hadur megfedekezett volna nézől. És ime, ép ezen elhagyatottság, elűzés és elnyomás közepette tett bizonyosságot arról, hogy a magyar egy és erős.

Némaság és kínzó türelemrel élénkhözható, míg egyrészt megteremtette a még egyedül fennmaradt fegyvert — a passzív resistenciát, — míg gyöngyöden ápolta az életét rejtve és tiszta hazaszeretetet, melynek elfojtott lángja, bár nem is vetett lobbot, de izzó üszkének forró lángja elvégre is megolvastotta a rozsdás vasból készült bilincseket.

Az alkotmány helyreállítása után Magyarország bölcs előre látással érezte, hogy helyét a nemzetek társaságában nem mint nemzeti állam foglalhatja és töltheti be méltán, mint oly állam, mely a nemzeti eszmét állítja törekvései czélpontjává, azt a nemzeti eszmét, Bluntschli szerint a jelenkori államban a legszebb vívmány, s mely nélkül Európa a világuralmi ábrándok kódos tévútjain bolyongana.

A magyar alkotmányosság újja, az ezredéves, annak intézményes megszilárdítását használta fel az oláh passivitás, hogy részt törjön az államalkotó erők összhangjában s beékelje magát a nemzeti politika életfájába. Elsejtették az oláh izgatók, hogy a nemzeti élet fellendült hatalmas áramlat active talajon állva fel nem tarthatattak volna, csakis a félreállítás politikájával szerezhettek törekvéseiknek — némi ideig-óráig tartó nimist.

A passivitás alapját képező sérelmeket vizsgálva úgy találjuk, hogy ezek egyike a választási rendszer nagyban elősegítette ezen politikájukat, de közvetlen oka annak nem volt. Ki akarjuk itt mutatni, hogy a rendszer reformja nemcsak hogy veszélyt nem képez, de az oláh ábrándisták lába alól végleg alkalmas megingatni a talajt.

Az 1848-iki törvényhozás eltörölte az urbériséget, hanem azért a választási jog alapjául ugyan azt az urbéri jelleget vette fel, bár igaz, hogy azok elengedése az azon évi választásokra. De huszonhat évvel később ezt az anachronismust az új választási törvény végleg is szentesítette, holott ekkor már urbéri telek tényleg nem is volt. Erdélyben ellenben, melynek nagyszabású jobbágysági viszony sohasem változott, az 1848-iki törvényhozás az urbéri telek helyett 8 frt 40 kr. egyenes adóhoz (a fejadót nem számítva) kötötte tudvalevőleg a választási jogot.

Már most tudnunk kell, hogy az 1874 évi választási törvény olyképmódosította ezt a cenzust Erdélyre is, hogy a 8 frt 40 kr. megfelel 84 forint marad tiszta hozadékot vette fel kulcsul, holott az ezután fizetendő föld adó nem 8 forint 40 kr., hanem 18 frt 48 kr. tett ki 1874-ben, az az a tiszta hozadék 22 százalékát (10 százalék telek adó, 12 százalék földadópótlék. Világos ebből, hogy bár 1848 óta Erdélyben a telek ára legkevesebb megkétszereződött a föld adó sokkal kisebb maradt, mint 1848-ban,

mert a telek tényleg tiszta hozadéka nem 10, hanem 22 százalékkal volt megadóztatva, holott ha az anyaországgal való egyenlőséget tartották volna szem előtt, akkor nem 84 frt, hanem csak 35 frt 50 kr., tiszta katasztrális hozadékot kellett volna megkövetelni.

Ez az aránytalanság annál meglepőbb, mivel Magyarországon igen sok helyt csak 5 egykettő holdnyi birtok követteltetik meg, minek összes adótartozása még 8 frt 40 krt sem tesz ki; városokban pedig már oly földbirtok is biztosítja a választási képességet, melynek alig 1 frt 60 frt telekadónak megfelelő 16 frt évi hozadéka van.

Politikai hírek.

Bánffy Dezső és Erdélyi Sándor. Budapesti vett értesülés szerint az ottani kormánypartban — szombaton este majdnem kizárólag a képviselőház az napi ülésén történt események képezték a beszéd tárgyát. — A képviselők általában a történet daczára is Bánffy mellett foglaltak állást, a míg Erdély igazságügyminiszterrel alig állott valaki szóba. A párt nagyobb része azt kívánja, hogy az igazságügyminiszter vonja le magára nézve a konzekvenciákat. Valószínűnek tartják, hogy Erdély már a holnapi napon beadja a lemondását. Csak kevesen vannak, a kik az ügyet békés úton kívánják megoldani. Ezek szerint a kényes kérdés akként lehetne lebonyolítani, hogy hétfőn megtörténjen a szavazás a miniszterelnök válasza felett. Erdély igazságügyminiszter kedden vagy szerdán válaszol az interpellációra azzal, hogy csatlakozik a miniszterelnök, illetve a honvédelmi miniszter által mondottakhoz. Ezt a megoldást azonban csak igen kevesen tartják kivethetőnek.

Válság a kabinthban. Budapesti arról értesítenek, hogy Wlassics Gyula kultuszminiszter közelebb megyálak az állásától. Wlassics minisztert épp úgy, mint Festetics grófot, a kormánypart kebelében újra domináló befolyást nyert Tisza-klikt kívánására ejti el a miniszterelnök. A hatalmas klikt ugyanis nem elégzik meg azzal, hogy egyik legutóbbi emberét a földmívelésügyi tárca birtokába juttatta hanem meg akarja jutalmazni egy másik hű tagját is a kliktnek: Berzevicsy Albert volt kultuszminiszteri államtitkár s neki szánta a vallás és közoktatásügyi tárczát, a mit elég érthetően tudtára is adott satellesének: báró Bánffynak.

Az európai helyzet. Az európai külügyi helyzetre vonatkozólag a „Neues Wiener Tagblatt” diplomáciai körökből a következőkről értesül: A mai nap folyamán sem a helybeli, sem pedig külföldi diplomáciai körökbe akár a török viszonyokról, akár az általános helyzetről oly hírek nem érkeztek, amelyek a tözsdén és az azon kívül is uralkodott nyugtalanságot táplálhatták volna. — Törökországból sem érkezett újabb hír rendzavarásról, a mi határozottan arra mutat, hogy a mozgalom vagy magától szűnhet, vagy sikerült a mozgalmat elnyomni.

A t. Ház.

Budapest, nov. 9.

A költségvetési vita negyedik napja és tíres kormányparti padok!

A magyarparlamentről lévén szó, nem is kellene ezt a körülményt külön regisztrálnunk, hisz oly természetes a kettő között az okozati összefüggés, mint az, hogy hétfőre kezd, vagy hogy hetedike után nyolcadika következik, de meg akarván adni mindenkinek a magáét, nem lehet a munkáspárt kiváló szorgalmát sem elhallgatnunk.

A függetlenségi és 48-as pártnak egyik legkiválóbb képzettségű tagja. Molnár József kapta meg elsőnek a szót: teljesen objektív igen szépen felépített okoskodása általánosan leköttető a figyelmet, a mi nem kicsinylendő különösen akkor, ha meggondoljuk, hogy sokkal nehezebb az ülés elején, mint a végén hatást elérni.

Molnár kizárólag pénzügyi kérdésekkel foglalkozik beszéde az első harczra hívás volt a közös vámtérlet ellen. Mielőtt azon-

ban az erre vonatkozó érvelést előadta volna a jelenlegi adórendszer helytelenségét és igazságtalanságát mutatta ki, míg befejezésül a vámközösség kérdésével kapcsolatosan a jegybanknak tervezett újabb szervezetre tett néhány megjegyzést, melyek mindannian a világossá tették azt, hogy közös vámtérlet mellett és önálló nemzeti bank nélkül, Magyarország nem politikai, sem gazdasági boldogulása nem várható.

A szélső ellenzék összes padjairól felhangzott a tetszés nyilvánulása, mely csak akkor hagyott alább, mikor Perczel Dezső belügyminiszter emelkedett fel szólásra.

A belügyminiszter Szapáry Gyula gróf beszéde kapcsán, válaszolva az egyes felállított programpontra, főleg négy kérdésre terjesztette ki figyelmét: sorrend szerint az anyakönyvezetés, az egyházpolitikai harcz, az állandó választási lajstromok és a közigazgatás reformjáról beszélt.

Az állami anyakönyvezetés életbeléptetésének történetét ismertette a miniszter; semmi újat nem mondott e tárgyban, egyes állításai mindazonáltal közderültséget keltettek mert az olyasmit, hogy az anyakönyvi felügyelők egy hónap alatt kiváló szakértőkkel nőttek ki magukat, csakugyan nem lehetett komolyan venni.

A belügyminiszter azután szükségesnek látta konstatálni az egyházpolitikai harczok befejezését, egyszersmind kijelentette, hogy a kormánynak nincs szándékában újabb egyházpolitikai javaslatokat a parlament elé terjesztetni és itt a felső klerusnak hazafias magatartását sem muszáj el megdicsérni a miniszter.

— Jönnek az új választások, dicsérik a papokat! hangzott fel egyszerre az egész ellenzék.

A belügyminiszter pedig tovább folytatta egyházpolitikai krónikáját:

— Mert mi volt t. Ház ennek a korszaknak a karakterisztikája?

— A viczinális vasutak! vágja oda az ellenzék gyúnyos kacagása közben, a jobboldalt kinos zavarba hozva, Ugron Zoltán.

Perczel Dezső erre abban hagyta az egyházpolitikát és áttért a meghamisított választási lajstromokra.

Majd egyhuzamban bejelentette a közigazgatási reform tervezését, sőt még a hónapot is megjelölte, a melyikben közzé akarja tenni.

Áprilisra várhatjuk a nagy mű megjelenését, de mi minden történhetik még hat hónap alatt?!

Beszéde végén a belügyminiszter Szapáry Gyula gróffal foglalkozott és úgy lehet az egész kabinet és párt nevében tette azt a kijelentést, hogy a fuziónak tárgyi okok nem állják az útját. Ezután pedig Hornánszky Nándor polemizált és rövid ideig átadta a szót az exminiszter Szapáry Gyula grófnak, a ki kimagyarázta, hogy miképp is érti ő a fuziót s a többi terveit.

A költségvetés ellen még csak Babó Emil beszélt és ezzel a vita megszakításával Polonyi interpellációjára került a sor.

Polonyi Géza interpellációja.

A képviselőház szombati ülésén Polonyi Géza katonatisztek házassága tárgyában kiadott közös hadügyminiszteri rendelet tárgyában interpellációt intézett, a miniszterelnök, a belügyminiszter és az igazságügyminiszterekhez.

Polonyi Géza interpellációja az ellenzéken általános megdöbbenést, a kormányparton pedig leirhatatlan zavart idézett elő.

A miniszterek összesúgtak, a honvédelmi miniszter a belügyminiszterrel egyremásra a törvénykönyvetek lapozgatta, míg nem a később érkezett Erdélyi igazságügyminiszter is hozzájuk csatlakozott és hárman dolgoztak azon a feleleten, a melynek elmondására végre is Fejérváry bárót delegálták.

— Mit akar? kiáltják a szélsőbaloldalon.

— Nem válaszolhat! Magát senki sem kérdezte! kiáltják mások.

A rend még nem bomlott meg és Szilágyi Dezső már erősen megrázta a csendjét.

— A honvédelmi miniszter ur nem válaszolhat az interpellációra, mert nem lett hozzá intézve, de szótlan a 1848-iki törvények értelmében bármikor joga van.

És Fejérváry báró elmondotta a követ-

kező beszédet, melyet folytonos megszakításal kísért az ellenzék.

Mikor a honvédelmi miniszter kimondotta azokat a szokat, hogy méltóztassanak válaszat tudomásul venni, el volt döntve a mai ülés további sorsa.

Az egész ellenzék mint egy ember állott talpra és még olyanok is, a kik rendszerint meg szokták őrizni nyugalmukat, elvesztve türelmüket, hangosan adtak felháborodásuknak kifejezést:

— Ez nem lehet válasz! Ez szerénytelenség!

Bánffy miniszterelnök gyors minisztertanácsot tartott Lukács Lászlóval és Perczel Dezsővel; egyidejűleg pedig a rendén arra menő párhíveit megállította egy pár szóra, különösen Hegedűs Sándor és Pulszky Ágost sürgölődtek folyton körülötte.

Bánffy Dezső miniszterelnök kezdett ezután valamit hebegni, de a nagy zajban alig lehetett egy szót is érteni. Beszédét így végezte: A mit a honvédelmi miniszter ur megfelelt, az a kabinet álláspontja. Magamévá teszem én, magunkévá tesszük együtt, az összes miniszterek.

Leirhatlan láрма keletkezett e szavakra:

— Nem lehet tovább hallgatni!

— Ez nem miniszterelnök! Ilyesmi még nem történt!

— Kérem a képviselő urakat, szólj ha tározottan az elnök, a kérdés azért van, hogy feleljenek rá.

Egy pilanatnyi derültség követte az elnöki szavakat, majd kitört az egész baloldalon a felkiáltás, hogy:

— Éljen az elnök!

Szilágyi Dezső nem nyugodott meg az óvációkban.

— Nem jó sietni az éljenzéssel. Kérem a képviselő urakat, ne gátolják a miniszterelnök urat a felelésben. Kénytelen leszek névszerint megszólítani az illetőket.

Ivánka Oszkár nem tudott megnyugodni a miniszterelnök cizikus viselkedésében és ismeretes metsző hangján odakiáltott:

— Das ist Antworth! das kan als solches nich betrachtet werden.

Meglehetős csend állott be, mikor a miniszterelnök után Polonyi Géza kapta meg a szót.

Polonyi Géza rövid frappans beszédben verte vissza a felhozott érveket.

Polonyi Géza leült; az ellenzék harsogó tetszése követte az erőteljes kijelentéseket, s e bekövetkezett zajban látszott csak meg tulajdonképen, hogy a kormány és pártja teljesen elvesztette önuralmát.

— Felteszem a kérdést! Igyekezik az elnök a csendet helyreállítani.

Hirtelen felemelkedett helyéről Erdélyi igazságügyminiszter és hatalmas hangon a következő kijelentéseket teszi:

T. ház! (Halljuk! Halljuk!) Az interpelláció közben érkeztem a Házba s így nem is tudom jóformán, hogy Polonyi képviselő ur interpellációjában mik foglaltatnak: azokra én erre az interpellációra, ha ki fog adni, magam részéről külön válaszok.

Perczekig tartó zajos taps és helyeslés hangzott fel a bal és szélső bal oldalon.

— Kérek csendet: kiált már félig rekedten Szilágyi Dezső.

— Nem lehet azt tűrni! Hát akkor mit beszélt a miniszterelnök! kiáltja kezével padokat ütve Drakulics Pál.

— Rendre utasítom a képviselő urat! szól Szilágyi Dezső és elhagyja türelme.

— Köszönöm, de nem tűröm . . .

Tovább nem folytatta Drakulics Pál, mert az elnök már befogott az újabb figyelemfelkeltésbe, miközben a házszabályokat! Utasított csak másodsor is rendre.

Mindenki feszülten várta, hogy mi fog történni.

Az elnök újra hozzáfogott a bekeltetéshez.

— Mondom már, hogy ismerem a házszabályokat, tessék másodsor is rendreutasítani, de ne papoljon, mondja idegesen Drakulics.

A zaj elérte tetőpontját.

Az ellenzék igazának tudatában mindenképen védelmezni akarta jogát, a kormánypart pedig látva, hogy csávába került, nem tudott mit csinálni.

Erdélyi igazságügyminiszter, a ki őszinte kijelentéseivel deszuvalta a miniszterelnököt, kipirulva ült helyén, Bánffy Dezső báró pedig szintén ugrált haragjában, s egyáltalán nem tudta, mitévő legyen.

— Felteszem a kérdést! Kezdheti ismét funkcióját az elnök.

— Nem lehet! Nincs mire szavazni! — kiáltják a szélsőbaloldalon.

Az elnök kísérletet tesz arra, hogy a szavazást megejtethesse.

Az ellenzék látva a kormány zavarát, fokozott erővel védte álláspontját.

— Lehetővé kell tennünk a tanácskozást, szól az elnök.

— Cifra tanácskozás! mondja rá Polonyi Géza.

... a dolgokat el kell intéznünk folytatja Szilágyi Dezső, mert úgy látszik, bizonyodalmak vannak.

A balmezőn hangosan felpaczag a bizonyodalmakra, s nem várva tovább ívet készenek, melyet egy pillamat alatt vagy harmincz képviselő irt alá.

Az ilyen csak ennyi állott:

— A szavazás elhalasztását hétfőre kérjük.

A zaj nem csillapult, mikor pedig a kipirult miniszterelnök ismét szólásra helyezkedett, százszámra hangzott fel a kíváncsi

— Halljuk! Halljuk!

Bánffy Dezső báró így kezdette szavait:

— Miután az interpelláció általam meg lett fejtve . . .

A többi szavait a falrengető kacagástól alig lehetett hallani. A kormánypart kétségbeesésben kiabálni és lármázni kezdett.

— Megmondták, hogy menjen haza! — mondja oda a miniszterelnöknek Ugron Zoltán.

Szilágyi Dezső szólni akar.

— Adjon Bánffynak privát órákat kiáltják az ellenzékkel és a miniszterelnök csak nagy nehezen tudja kijelenteni azt a mondatát a mi új botrányt idézett elő, hogy egy feleletet, melyet ő a kabinet nevében adott, el kell válaszol fogadni.

Az elnök lemondott arról a tervről hogy a rendet helyre állítsa, a miniszterelnök csapkodta könyveit, a többi miniszterek pedig bújták a paragrafusokat.

Egyszerre mégis megcsappant a zaj.

Aponyi Albert gróf kezdett beszélni. kinek beszéde után felállással tüstént szavazással elhatározták hogy a kérdés úgy fog feltétetni:

— Tudomásul veszi a képviselőház a miniszterelnök mai válaszát, mely nem zárja ki a többi miniszterek feleleteit, igen vagy nem?

A szavazást pedig az ellenzék által beadott kérelemhez képest fogják megejteni.

Mikor a napirend megállapítása után az elnök kéressel 3 óra előtt az ülést beakasztotta, az izgatottság átragadt a folyosókra és a képviselők még hosszú ideig tárgyalták a Bánffy-kormány és a szabadelvű párt mai kinos szereplését.

Millenium.

A közös külügyminiszter és a kiállítás.

Goluchovszki Agenor gróf külügyminiszter Bánffy Dezső báró miniszterelnökhez intézett átiratában kijelentette, hogy az Ezredéves országos kiállítás érdekeinek előmozdításában készséggel hajlandó közreműködni. A külügyminiszter ur körrendeletet intézett valamennyi osztrák-magyar valóságos konzulatushoz, melynek bekezdése megleghangú méltatása ama emlékezetes ünnepségnek, melyet a magyar nemzet a jövő évben rendezni készült.

Azon általános érdeklődés, melylyel a kiállítás eszméjét fogadták és felkarolták ama lelkesedés, melylyel az állam és társadalom ezen eszme megvalósításán fáradozik elegendő garanciát nyújtanak a nagy mű teljes sikerét illetőleg.

A közös külügyminiszter ezután kifejti azt, hogy a cs. és kir. konzulatusok közbenjárása kétségkívül dokumentálni fogja a külföld előtt azt a tényt, hogy az ezredéves országos kiállítást a magyar királyi kormány maga rendezi, a mi alkalmas arra, hogy a külföld érdeklődését és egyszersmind bizalmát is felkeltse.

A miniszter ennél fogva felhívja a konzulatusokat, hogy a társatársalkotásban tegyenek meg mindent arra nézve, hogy a külföld figyelmé a hazafias és széles körűt érdeklő vállalatra tereltesse. A konzulatusok intézkedéseiről és közbenjárásuk sikeréről külön jelentést kér a közös külügyminiszter.

Nemzetközi vasut értekezlet az Ezredéves kiállítás ügyében

A magy. kir. államvasutak igazgató elnöke Ludvig Gyula miniszteri tanácsos, igen érdekes meghívást intézett a külföldi vasutak igazgatóságaihoz. Tekintettel az ezredéves országos kiállítás alkalmából várható nagy idegen forgalomra és a milliniumi ünnepségek érdekében f. é. december 4-én nemzetközi értekezletre hívta meg a vasuti

Szám 10133—1895.

polg.

791. (2—3)

Hirdetmény.

A kolozsvári kir. törvényszék ezennel közhirrre teszi, hogy Dr. Gidófalvy István Kolozsvárra kinevezett kir. közjegyző irodája **külmagyar-utca 13. szám alatt** (a két tornyu ev. ref. templom közvetlen szomszédságában) **van és azt folyó évi november hó 5-én** nyitotta meg.

A kolozsvári kir. törvényszéknek 1895. évi október hó 30-án tartott üléséből.

Br. Szentkereszty Zsigmond,
elnök.Jenei Aladár,
jegyző.

23100—1895.

tan. szám.

762. (3—3)

Hirdetmény

a Kolozsvári Polgári Lövész-Egyesület részjegyeinek (részvényeinek) beváltása tárgyában.

Alóírott Tanács ezennel közhirrre teszi, hogy a feloszlott Kolozsvári Polgári Lövész-Egyesület által 50 frt névértékről kiállított részjegyek (részvények) Kolozsvár sz. kir. város házipénztára által darabonként készpénzben lefizetendő **25 frttal**, azaz **Huszonöt forinttal** bármikor beváltatnak.

Beváltás előtt a részjegy (részvény) birtokosa köteles részjegyét a városi számvételestől (Kolozsvárt, Belkirály-utca 13. sz. a.) **személyesen**, avagy sajátkezü és két tanú aláírásával elálatandó meghatalmazvánnyal igazolt **megbízottjával** a beváltás folyósítása végett bemutatni. Ha a részjegy nem a jelenlegi birtokos nevére van kiállítva, vagy ha a részjegy birtoka annak idején nem ruházott volt át alapszabályszerűleg, akkor a jelenlegi birtokos köteles a szerződési jogcímet (adás-vevés, engedmény, ajándék, öröklés stb.) kellő hitelességű okmánnyal igazolni, különben a részjegy nem folyósítható és nem váltatik be.

Kolozsvár szab. kir. város Tanácsának 1895. évi Október hó 25-én tartott üléséből.

Albach Géza,
kir. tanácsos, polgármester.

Sz. 1357—1895.

801. (1—1)

Arverési hirdetmény.

Alulírt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhirrre teszi, hogy a Kolozsvár városi kir. járásbíró 1893. évi 8757. számú végzése következtében Tamási Sándor ügyvéd által képviselt kolozsvári róm. kath. Egyház javára Dr. Tutsek Sándor ellen 579 frt 41 kr. és jár. erejéig 1893. évi szeptember hó 12-én fogantatott kielégítési végrehajtás útján le- és feladott és 1125 forintba becsült butorból álló ingóságok nyilvános árverésen eladotnak.

Mely árverésnek a Kolozsvár városi kir. járásbíró 11790—1895. számú végzése folytán 173 frt 26 kr. tőkekövetelés, ennek 1883. évi január hó 1. napjától járó 6% kamatai és eddig összesen 2 frt 50 kban bíróilag már megállapított költségek erejéig, Kolozsvárt, Belmagyar-utca 15. sz. alatt leendő eszköz-
lésére **1895. évi november hó 15-ik napjának délelőtti 9 órája** határidőül kifizetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében, készpénz fizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsőron alul is el fognak adni.

Kelt Kolozsvárt, 1895. évi október hó 17. napján.

PAP JENŐ,
kir. bírósági végrehajtó.

HATÁROZOTT ÁRAK!

Egy régen érzett hiányt

vélünk pótolni, a midőn Divatárú házunkat egy
NŐI-RUHA SZABÁSZATTAL

— összekötöttük. —

Határozott áraink annyira olcsón vannak számítva, miszerint feleslegessé teszi a t. közönségnek, hogy budapesti és más idegen czégekhez legyen kénytelen fordulni.

Az árak körülbelül tájékozással:

Gráci loden-kelméből női ruha felelősség mellett . . .	9—
Posztó	10-50
Egész gyapju posztóból	19—
Cheviot kelméből	11-50
Angol Cheviotból	19-50
Cangarn szövetsből	22-50
Angol Circás kelméből	18—
Fekete Ternéből	13 frittól 27-50
Crepből	
„ angol Crepből	19-50

Vidéki megrendeléseknél egy jó derék és az alj hossza szükséges.

Azon reményben, hogy a n. é. közönség b. bizalmával megtisztel, maradunk kitünő tisztelettel

POSZLER ÉS TÁRSA,

613. (61—100) Hid-utca „Hungária“ alatt.

Egyenlő árak!

Mintegy

20,000 fő

egészséges szép nagy

fehér káposzta

— eladó —

Báró KEMÉNY PÁL

mező-tóháti gazdaságában.

Értekezhetni:

Neuschlosz Samu urral

Aranyos-Gyéresen.

799. (1—6)

H I R D E T M É N Y.

A magyar osztálysorsjáték második osztályának húzása **december 6-án** kezdődik és **december 14-éig** tart.

Az első osztályban ki nem húzott **osztály**-sorsjegyeknek ezen húzáshoz szükséges megújítása, minden további jogok elvesztésének terhe mellett, **november 26-ig** eszközleendő és pedig kizárólag a sorsjegyeken jelzett elárúsítónál.

Teljes sorsjegyek, melyek az első osztályban nem nyertek, a második húzásban részt vesznek a nélkül, hogy **ezek** megújításának szüksége fennforogna.

Vételsorsjegyek — a míg a készlet tart — és pedig: egy egész sorsjegy 80 koronáért, egy tized sorsjegy 8 koronáért és egy huszad sorsjegy 4 koronáért az ismert elárúsítóknál kaphatók, a kik egyszersmind mindennemű felvilágosítással szolgálnak. Megrendelésekkel kérjük ezekhez (nem hozzánk) fordulni.

Budapest, 1895. évi november hó 1-én.

Magyar Osztálysorsjáték Igazgatósága.

Egy Millió

1,000.000 korona nyerhető a legerencsésebb esetben

az

államilag jóváhagyott

Magyar osztálysorsjátékon,

melynek

nagy

nyereményhúzása

1895. december 6—14-ig ejtetik meg.

VÉTELSORSJEGYEK:

Egy egész 40 frt.

Egy tized 4 frt.

Egy fél 20 „

Egy huszad 2 „

Biztonság okáért kérem a sorsjegyek küldését ajánlott levélben kérni. Az ajánlott levél portója fejében 15 kr., nyeremény-jegyzékért 10 kr., összesen 25 kr. fizetendő.

Ajánlja és szétküldi postautalvány ellenében vagy utánvétellel is

HEINTZE KÁROLY

FŐELÁRUSÍTÓ

Budapest,
Szervita-tér 3. sz.

Sürgönczim: Lottoheintze Budapest.

Hogy a tisztelt közönség különböző számú több sorsjegy birtokában nagyobb nyereménykilátásokhoz jusson, — öt vagy ennél több sorsjegy bevásárlásánál a sorsjegyeket egymástól teljesen eltérő számokat állítok össze tetszés szerinti egész, fél, tized és huszad sorsjegyekből — a fenti árakon.

782. (2—5)

Nyomatott Magyar Mihály nyomdájában Kolozsvárt, Belközép-utca 33. szám alatt.

Iskola Alapítvány - Kolozsvári Központi Egyetemi Könyvtár © Fundația pentru Școală - BCU Cluj-Napoca.

Sz. 1144—1895. v. k.

802. (1—1)

Arverési hirdetmény.

Alulírt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-czik 102. §-a értelmében ezennel közhirrre teszi, hogy a Kolozsvár városi kir. járásbíró 1895. évi 12318 számú végzése következtében Tamási Sándor ügyvéd által képviselt kolozsvári róm. kath. Egyház javára Bangur János és neje ellen 357 frt 25 kr. s jár. erejéig 1895. évi szeptember hó 27-én fogantatott kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 520 frtra becsült takarmány, gazdasági eszközök, 1 kivágott könyv kocsiból álló ingóságok nyilvános árverésen eladotnak.

Mely árverésnek a helyi városi kir. járásbíró 13375—1895. sz. végzése folytán 357 frt 25 kr. tőkekövetelés és egyéb törvényes járuléka erejéig, Kolozsvárt, adások lakásán, a Csillag-hegyen leendő eszköz-
lésére **1895. évi november hó 20-ik napjának délelőtti 10 órája** határidőül kifizetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében, készpénz fizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsőron alul is el fognak adni.

Kelt Kolozsvárt, 1895. évi november hó 4. napján.

LICHTENSTEIN JÓZSEF,
kir. bírósági végrehajtó.

FIGYELMEZTETÉS.

A csatornázási és vízvezetési munkálatok folytán a légszusz-csőhálózatban nagyon könnyen fordulhatnak elő **esőtörések és gázömlések.**

Felkérjük ennek folytán a t. közönséget, hogyha a lakásban vagy pinézében **gázszag érzik**, ezt nekünk **azonnal** bejelenteni sziveskedjék, hogy a bajt elháríthassuk.

Légszuszgyár igazgatósága:

V. d. Velden Ede.

774. (3—x)

Vegyészeti ruhatisztító intézet

KELMEFESTŐ GYÁR

Kolozsvárt, Főter 18. szám.

Elvállal férfi és női ruhákat, boák, disztollak, zsenil, csipke-függönyöket, butor-szőveteket, katonai egyenruhákat, színházi- és egyházi öltözékeket **festésre és tisztításra.**

Továbbá ágytoll tisztítását, fertőtlenítését, nyers gyapju mosását, fehérítését. Férfi és női ruhák elfelejtetlen állapotban, **egészen** festetnek és tisztíttatnak, a nélkül, hogy a fazont vagy formájukat vesztenék.

Külföld nagyobb városaiban szerzett tapasztalataim azon szerenés helyzetbe juttattak, hogy az igen tisztelt közönség igényének e téren megfelelhettek. Midőn legfőbb törekvésem oda irányul, hogy az igen tisztelt közönségnek **új tisztítási és festészeti** módokkal hasznára lehessenek, fölkérem egy próba-küldeményre. Azon reményben, hogy szives megbízása esetén, egy jutányos árszámba, mint a lehetőség határain belül való legjobb kivitel által teljes megelégedését nyerjem meg, maradtam kiváló tisztelettel

DÁVID ÖDÖN,

797. (2—3)

vegyészeti ruhafestő intézet és kelmepestő gyártulajdonos.

Kérem az igen tisztelt közönséget, hogy vegytisztító intézetemet össze ne tévesse az eddig létező tisztító műhelyekkel.

Csucsai első minőségű

hasáb bük kfa,
nem usztatott.

Egy vagon 100 métermázsza Kolozsvárt, házhoz szállítva **64 frt**, Csucsán helyt **40 frt** vagonba rakva.

Megrendelhető **Csucsán**, akár **Kolozsvárt:****a kolozsvári hitelbank s társai**
csucsai faüzletének utódánál.

(Csucsáról rendelve 10 frt előleg küldendő.)

614. (28—x)

GÁL SIMON,
(„Korona“-vendéglő.)

József főherceg ő csász. és kir. fensége udvari szállítója.
Fülöp szász Coburg-Gothai herceg ő kir. fensége szállítója.

Sürgönczim: Gottschlig Budapest.

Telefon 57—86.

GOTTSCHLIG
AGOSTON
TEA-, RUM-
ÉS
COGNAC
nagykereskedő
Budapest.

Központi iroda: IV., Váci-utca 4. szám.

RAKTÁRAK:

IV., Váci-utca 6. szám, VI., Andrásy-ut 23. sz.,
a „Mandarinhoz“ „Hong-Cong városához“
a Városház-tér mellett, a kir. opera áttellenében.

IV., Egyetem-tér, Egyetem-u. sarkán, a „Japan nőhöz.“

Kiviteli pinézék:

X., Kőbánya, Füzér-utca 9. szám.

Bizományi raktár Kolozsvárt: Gergely Ferencz urnál.
Közvetlen behozatalu valódi kínai és orosz karaván-tekák,
Jamaica-, Brazíliai- és Cuba-rumok, franciaia cognacok, li-
kőrök a legfinomabb minőségben, eredeti csomagokban és
palackokban, eredeti árak mellett.

ÁRJEGYÉK INGYEN ÉS BÉRMENTVE.

770. (2—10)